

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mielieji,

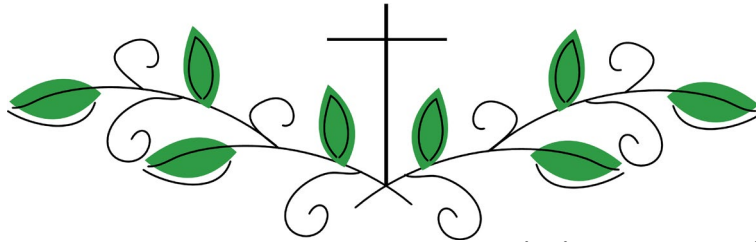
Rugsėjis ir spalio pradžia turtinga ne tik rudeniškomis spalvomis ir derliumi, bet ir mūsų gyvenimo įvykiais. Dar ilgai minėsime popiežiaus Pranciškaus apsilankymą Lietuvoje, skaitysime ir gilinsimės į jo pasakytas kalbas, stengsimės suprasti simbolinių jo žestų prasmę. Galiausiai, atpažinti ir pripažinti, kad judėjimui pirmyn ir kaip asmeniui, ir kaip šeimai, ir kaip bendruomenei, ir kaip valstybei reikia vilties, ir ta viltis yra Kristus Jėzus! Džiaugiuosi visais, mažais ir dideliais, jaunais ir pagyvenusiais, kurie ryžomės fiziškai susitikti su Šventuoju Tėvu. Kelionė į Vilnių ar Kauną, vieno tikslo vedamiems, dar kartą įrodė ir parodė, kad tikėjimas gali būti – ir yra – žmones, tautas ir širdis vienijanti patirtis.

Noriu pasidžiaugti ir kita švente – tai šv. Vincento Pauliečio atleidais Žibartonių koplyčioje. Pirmas kartas, ir sakyčiau, visai pavykęs! Gerai, kad bendruomenė, nepaisant išankstinės abejonės ir aiškinimosi, vis dėlto ryžosi patikėti, kad ir atlaidų šv. Mišios, ir bendra šventė po jų turi vykti koplyčiai artimoje aplinkoje. Žinoma, kad paskutinį rugsėjo mėnesio sekmadienį oras neprognozuojamas, gali būti visko, bet maldai tai neturėtų trukdyti ir nesutrukdyti, o šventė, svarbiausia, kad įvyktų mūsų širdyse. Dėkingas visiems prisidėjusiems, ypač Birutei Banaitienei, kuri pasidalino savo prisiminimais ir žiniomis apie koplyčią ir jos istoriją, o taip pat sutiko, kad galima įvesti naują tradiciją ir švęsti ne Švč. Trejybės atlaidus, kaip anksčiau, nes jie kasmet kilnotųsi, bet titulinis šv. Vincento Pauliečio atlaidus kiekvienų metų paskutinį rugsėjo sekmadienį, 14 val.

Krekenavos ir Vadaktėlių parapijų personalo įvykę pokyčiai skausmingai palietė kai kuriuos mūsų bendruomenės narius. Atrodo, kad liko ir liūdesio, ir nuoskaudos, ir neatsakytų klausimų. Tegul Visatos ir istorijos Viešpats nenustoja vedęs mus visus savo meilės keliais, o tikroji teisybė atranda savo namus kiekvieno širdyje, žodžiuose ir darbuose. Krekenavos parapijoje teks parodyti daugiau iniciatyvos ir priimti mums reikalingų tarnysčių atlikimą. Pagalvokite, kas norėtųmėte ir galėtųmėte skaityti Dievo žodį, kas giedoti chore, kas patarnauti, kas rinkti aukas, kas atnešti atnašas, kas rūpintis vaikų kampeliu ir kt. Yra nemažai galimybių tapti ir būti ne tik pasyviais,

bet ir aktyviais mūsų tikėjimo bendruomenės nariais. Drąsos! Nebijokite!

„Drąsos ir nebijokite“ tenka ištarti ir nemalonių mums įvykių šviesoje. Spalio 6 d. baziliką ištikęs vandalizmo aktas – tai dar vienas įrodymas, kad Lietuvos visuomenėje bręsta tam tikras neatsakingumo ir sumaišytų vertybių propagavimo elementas. Turime būti budrūs, kad ne tik išoriškai, bet dar svarbiau, vidiniai nebūtų dergiamasi iš mums brangių ir šventų dalykų. O juos geriausia saugoti ir apsaugoti asmeninio gyvenimo nuostatomis ir liudijimu. Neįmanoma taip lengvai išplėsti, uždažyti, sukompromituoti, apšmeižti to, ką pasodiname savo širdies ir proto žemėje. Svarbu, kad mūsų deklaruojamos vertybės ir krikščioniško gyvenimo raiška nebūtų tik paviršius, bet turėtų asmeninio ryšio su Kristumi Jėzumi ir Jo evangelija matmenį. Kuomet prisiimi poziciją, visada atsiranda opozicija, ir pilietiniame, ir dvasiniame gyvenime! Taigi, drąsos!

Dėkoju visiems, kurie darbu, malda ir auka prisidedate prie klebonijos perkėlimo į altariją. Man tai įrodymas ir parodymas,

kad vertinate ir branginate kunigo tarnystę parapijoje ir ne tik. Gyvename tokiais laikais, kai tenka dirbuotis įvairiose srityse, skelbti tikėjimo ir tiesos žinią, mokyti, auklėti ir mokytis pačiam. Jūsų supratingumas ir dėmesys, jūsų malda ir teigiamas atliepas į įvairias iniciatyvas, jūsų drąsus ir tiesus žodis išsakant savo nuomonę ar kylančias abejonas mūsų bendruomenę daro tik tvirtesne ir brandesne. Ir toliau mažiau kreipkime dėmesio į tuos, kurie niekuo neįsipareigodami ir neprisidėdami mėgina įvairiomis formomis ir priemonėmis aiškinti, kaip mūsų tikėjimo bendruomenė turi gyventi ar veikti. Tokiems belieka palinkėti, kad jie ryžtųsi palikti savo patogaus komforto zoną ir leistųsi į tikėjimo kelionę ir nuotykių su Jėzumi ir Jo Bažnyčia!

O stebuklingoji Krekenavos Dievo Motina, Malonių Versme, šv. Mykolai arkangelai, šv. Pranciškau Asyžietei ir šv. Antanai Paduvietei, visi mūsų parapiją globojantys ir saugantys angelai ir šventieji, ir toliau savo globa lydėkite ir drąsinkite mūsų tikėjimo bendruomenę eiti Jėzaus mokinytės ir Dievo įvaikytės keliu.

Su malda ir dėkingumu bei padėtinimu,

Jūsų kun. Gediminas Jankūnas

RUGSĖJO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Sonata Česevičienė

Rugsėjis dažnoje šeimoje prilygsta naujai pradžiai. Taip ir mūsų parapijoje, klebonui kun. Gediminui Jankūnui dėstytojaujant Kauno Vytauto Didžiojo universitete, darbai ėmė suktis kitokiu ritmu. Prasidėjus pamokoms mokykloje, kitokiu laiku ėmė dirbti ir parapijos raštinė. Atrodė, kad visi ima mobilizuotis ir rengtis ilgam darbų ir atsakomybių periodui.

Krekenavojemokinukai mokslometus pradėjo šeštadienį, rugsėjo 1-ąją, o šv. Mišios Upytėje už besimokančius ir pedagogo duoną kremtančius buvo aukojamos pirmadienį. Klebonas kun. Gediminas spėjo aplankyti net tris ugdymo įstaigas, skambant mokykliniam varpeliui. Pasidžiaugta buvo jo apsilankymu ir Žibartonių pagrindinėje mokykloje.

Pirmąjį rugsėjo savaitgalį sekmadienio šv. Mišių metu turėjome nuostabią progą girdėti Vilniaus Šv. Jono vienuolyno chorą „Adoramus“, vadovaujamą Imanto Šimkaus. Tą dieną bazilikoje buvo regėti daug tautiniais rūbais vilkinčiųjų svečių, kurie šv. Mišioms pasibaigus rinkosi Krekenavos miestelio aikštėje į tradicinį tris kartas vienijantį folkloro festivalį „Mes į kryžkelę išėjom“. Šis festivalis šiemet sulaukė LRT televizijos laidos „Duokim garo“ vedėjos Loretos Sungailienės vadovaujamo folkloro ansamblio „Virvytė“ iš Vilniaus, padovanojusio mums liaudišką aukojimo giesmę šv. Mišių metu. Sugužėti į festivalį miestelio aikštėn iš karto negalėjome, nes tądien gretimoje Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijoje mūsų laukė tradiciniai palaimintosios Izabelės atlidai. Vadaktėlių parapijiečiai šių atlidų metu atsisveikino su zakristijonu Kęstučiu Lapiniausku, kuris baigė savo tarnystę šioje parapijoje. Daug darbų Kęstučio buvo nuveikta Vadaktėliuose kartu su aktyviais parapijiečiais, kuriems teks atsakomybė atgaivintas tradicijas išlaikyti. Po atlidų dar spėjome ir folkloro šventėje pabuvoti, ir amatų turgelį aplankyti, ir aštria sriuba pasivaišinti. Būta labai intensyvos dienos!

Parapijoje rugsėjo mėnesį būta ir kitokių personalo pokyčių. Savo tarnystę Krekenavoje taip pat baigė parapijos religinio ugdymo vadovė Svajonė Lapiniauskienė. Su dėkingumu paleidžiame Svajonę, suprasdami, kiek daug jos duota parapijos vaikams ir jaunimui, kiek daug laiko skirta pasirengti krikšto katechezėms, susitikimams su sužadėtiniais. Norisi tikėti, kad visa ši patirtis nenueis veltui ir bus pasidalinta su kitais. Dievo palaimos tolimesniems Jūsų darbams! Na, o susiklosčius tokiai situacijai parapijoje, nuspręsta šiais metais Krekenavoje neruošti vaikų Pirmosios Komunijos ir jaunuolių Sutvirtinimo sakramentams. Vis tik Eucharistijos ir Sutaikinimo sakramentui bus ruošiama Žibartoniuose, kur į susitikimą su vietos vaikais ir jų tėveliais rugsėjo 8 d. popietę atvykęs klebonas kun. Gediminas aptarė būsimą katechetinę programą.

Rugsėjo 9 d., sekmadienį, iš karto po sumos šv. Mišių Krekenavos bazilikos choras kartu su klebonu ir keletu kitų parapijiečių vyko į Šiluvos atlidus. Vykstančiųjų būryje būta kasmet šiuose atliduose apsilankančių, bet turėjome ir pirmą kartą lankančiųjų šią šventą vietą. Mums teko garbė giedoti 16 val. šv. Mišiose Apreiškimo koplyčioje, kur mūsų parapijietės skaitinius skaitė, o klebonas kun. Gediminas sakė homiliją susirinkusiems apie Švenčiausiosios Mergelės Marijos Apreiškimo žinią

šiuolaikiniam pasauliui. Buvo įdomu stebėti atlidus kitame krašte, juk dar visai neseniai tokie patys, tik gal mažesni savo apimtimi, atlidai šurmuliavo ir mūsų parapijoje. Atlidai toks mechanizmas: jei iš šono stebint atrodo, kad viskas vyksta sklandžiai ir be trikdžių, reiškia po visu tuo slepiasi tinkamai pasidalintos bei sąžiningai vykdomos pareigos. Toks išpūdis susidarė būnant Šiluvoje, vėliau dar ir klebonui kun. Gediminui patvirtinus, kad į atlidus atvyksta gausus būrys iš anksto užsiregistravusių savanorių iš Kauno arkivyskupijos. Galbūt ir mes Didžiuosiuose Žolinės atliduose galėtume sulaukti pagalbos iš Panevėžio vyskupijos Jaunimo centro savanorių, kas būtų svari parama mūsų parapijos vaikams ir jaunimui. Apėję Šiluvos atlidų turgelį, pasivaišinę kvapnia kava vietos kavinėje, dar pasilabinome su krekenaviškiais teatralais, tą patį vakarą rodžiusiais savo spektaklį atlidų piligrimams. Vykdami namo pakeliui stabtelėjome smagiai išskylai ant kalnelio ir dėkojome vargonininkui Mantui Masiokui ir klebonui kun. Gediminui Jankūnui už progas Eucharistiją švęsti ne tik savo parapijoje, bet ir šlovinti Viešpatį kitose šalies šventovėse. Šiluvos atlidus sekančią rugsėjo savaitę dar aplankė dvi grupelės kitų krekenavičių piligrimų, tad tikrai nemažai mūsų dangiškąją Motiną šioje ypatingoje vietoje.

Rugsėjo 12 d. vakarą į parapijos namus posėdžiui rinkosi parapijos ekonominė ir pastoracinė tarybos. Susirinkimo metu buvo aptarti ir įvertinti praėję Žolinės atlidai, pasitarta dėl parapijai svarbių kitų reikalų ir iškeltas klausimas dėl klebonijos pastato naudojimo. Kadangi Panevėžio rajono savivaldybė yra skyrusi lėšų altarijos stogo keitimo darbams, būtų tikslinga ir ekonomiškai naudinga perkelti kleboniją į altarijos patalpas. Parapijiečiai tokią galimybę siūlė atsižvelgdami į reikalingus kaštus patalpoms įrengti, todėl nutarta kreiptis į bendruomenę, kviečiant pagal galimybes prisidėti auka prie būsimų darbų. Su Dievo palaima ir visų mūsų parama klebonija į naujai įrengtas patalpas turėtų įsikelti jau lapkričio mėnesį. (Aukoti galima raštinėje arba pavedimu į parapijos banko sąskaitą.)

Sekančią dieną, rugsėjo 13-ąją, šv. Mišios buvo aukojamos Krekenavos globos namuose. Tos pačios dienos vakare Panevėžio G. Petkevičaitės-Bitės viešojoje bibliotekoje vyko renginys „Mūsų gyvenimo popiežiai“. Šiame renginyje girdėjome apie Joną Paulių II, Benediktą XVI ir Pranciškų iš mūsų vyskupo Lino Vodopjanovo OFM, klebono kun. Gedimino ir Masiokų šeimos lūpų. Pastarieji šiame renginyje pristatė dar šviežius išpūdžius iš Pasaulio šeimų kongreso Dubline, Airijoje. Net mažosios Dominyka ir Justina pristatė žaidimą, kurį atsivežė iš kelionės. Šis pasibuvimas buvo tarsi įžanga į būsimą susitikimą su Šventuoju Tėvu mūsų šalyje.

Kasmėnesiniai Švč. M. Marijos atlidai rugsėję išpuolė šeštadienį, šv. Mišias aukojo Panevėžio vyskupas Linas Vodopjanovas OFM. Atvykę piligrimai galėjo pasidžiaugti nauja tapytojo Algio Augustaičio darbų paroda parapijos namuose. Sekmadienį, rugsėjo 16 d., po šv. Mišių bazilikoje norintieji galėjo suskubti į

amatininkų šventę „Linų dienos“ Upytės tradicinių amatų centre. Ten raugo keramikos puodelį pasigamino net mūsų klebonas, laukęs kol iš karštos krosnies išimtas gaminys įgys netikėtų raštų piešinį.

Rugsėjo 19 d., trečiadienį, susirinkome į pirmąsias naujų mokslo metų Šventojo Rašto studijas, kurias pradėjome šv. Mišiomis bazilikoje. Nors regis tie patys veidai susirenka trečiadieniais į parapijos namus jau šeštus metus iš eilės, atsiranda ir naujų. Kviečiu nebijoti ateiti ir leisti Dievui veikti mūsų gyvenimuose! Sako, kad pavasarij Šventojo Rašto studijų grupės studentai ir jų artimieji vėl patrauks piligrimų takais! Šįkart mūsų pažinimo lauks šv. Teresė Avilietė ir šv. Kryžiaus Jonas Ispanijoje.

Tinkamai pasirengti susitikti su į Lietuvą atvykstančiu popiežiumi Pranciškumi galėjome bazilikoje penktadienį, Šventojo Tėvo vizito išvakarėse. Kadangi mūsų klebonas jau buvo išvykęs į Vilnių, kur turėjo atsakingas pareigas, išpažinčių klausė ir šv. Mišias aukojo generalvikaras kun. Eugenijus Styra. Šeštadienį, rugsėjo 22 d. į Vilnių išvyko grupelė parapijos vaikų ir jaunimo, nekantriai laukusių susitikimo su popiežiumi Pranciškumi. Visos jų viltys ir troškimai buvo išpildyti su kaupiu, Vilniaus Katedros aikštėje pasirodžius papamobiliui. Giesmėmis, popiežiaus vizito himnu ir audringais plojimais pasitikę Šventąjį Tėvą mūsų jaunieji piligrimai klausėsi žinios, kurią jiems atvežė popiežius Pranciškus. Daugumai mūsų tądien teko stebėti vizitą televizorių ekranuose, bet jau labai ankstyvą sekmadienio rytą beveik 50 krekenaviškių autobusu riedėjo Kauno link, kur laukė šv. Mišios su Šventuoju Tėvu. Perėję patikrą dar diena auštant jau stovėjome savo sektoriuje ir laukėme. Žmonių plūdo minios, diena aušo ypatingai graži ir saulėta. Iškėlę savo parapijos vėliavą susibūrėme kartu į grupelę su mūsų vaikais ir jaunimu, Santakoje būdravusiais jau nuo ketvirtos valandos ryto. Išgirdome daug liudijimų, repetavome šv. Mišių giesmes kartu su jungtiniu choru, kalbėjome Rožinį, atmosferą minioje įkaitino Telšių vyskupo Kęstučio Kėvalo kalba, kvietusi visus „prisisegti saugos diržus“, nes susitinkant su Viešpačiu Eucharistijoje maža nepasirodo. Ir tikrai, maža nepasirodė! Įsukus papamobiliui į Santaką, minia sužžė, skanduodama itališkai popiežiaus vardą, veiduose dar labiau sušvito šypsenos ir nuvilnijo jaudulio banga. Žinoma, neišvengiamai, beveik visi čiupo telefonus, bandydami sustabdyti akimirką, ką bandžiau padaryti ir aš, deja, nesėkmingai, nes norėjosi visa tai išvysti gyvai, tad jokių išpūdingų kadrų nepadariau. Šv. Mišios, kuriose

VĒLINIŲ PAMALDŲ TVARKA

Lapkričio 1 d. (ketvirtadienis)

VISŲ ŠVENTŪJŲ IŠKILMĖ

Šv. Mišios:

10 val. Upytės bažnyčioje

12 val. Krekenavos bazilikoje (iškilmės)

14 val. Vadaktėlių bažnyčioje

18 val. Krekenavos bazilikoje

(už mirusiuosius su geduline procesija bazilikoje)

Lapkričio 2 d. (penktadienis)

MIRUSIŲJŲ PAMINĖJIMO DIENA (VĒLINĖS)

Šv. Mišios:

10 val. Upytės bažnyčioje (su geduline procesija)

18 val. Krekenavos bazilikoje

Primename, kad svarbiausia mirusiems yra nuosirdi jūsų malda, o ne žvakės ir gėlės ant kapo. Kviečiame saikingai naudoti materialias gėrybes, o panaudojus – tinkamai jas sutvarkyti.

dalyvauja šimtatūkstantinė minia, – nepaprasta patirtis, o jei dar Eucharistijai vadovauja pats Kristaus vietininkas žemėje! Ne veltui danguje tą rytą vėrėsi vaivorykštės juosta, visus privertusi pagalvoti, jog šis popiežiaus Pranciškaus, pakviesto sapne Angelo atvykti į Baltijos šalis, vizitas buvo didžiulė Dievo dovana mūsų šaliai.

Paskutinį rugsėjo sekmadienį atlaidų sulaukė Žibartonių gyventojai. Šv. Vincento Pauliečio koplyčioje buvo švenčiami tituliniai atlaidai. Apie šį šventąjį homilijoje kalbėjo klebonas kun. Gediminas, vėliau pakvietęs žibartonetę Birutę Banaitienę papasakoti trumpą koplyčios istoriją. Į atlaidus susirinko nemažas būrys vietos gyventojų ir svečių, kuriuos vėliau savo pasirodymais linksmino Upytės tradicinio muzikavimo ansamblis „Vešeta“ ir Žibartonių ansamblis „Liaudė“. Agapės metu vaišingosios Žibartonių šeimininkės pasirūpino visais atvykusiais. Buvo džiugu matyti, kad bendruomenė susitelkia ir Eucharistiją švęsti mokosi ir mažas, ir didelis. Susitelkimo ir kantrybės kelyje Kristaus link mažiesiems žibartoniečiams! Palydėkime juos maldoje, užtardami ir prašydami padėsinimo!

ŽOLINĖS ATLAIDŲ FINANSINĖ ATASKAITA

Didžiųjų Žolinės atlaidų savaitę buvo surinkta 13 305,56 Eur aukų, iš jų 6 975,95 Eur – pagrindinę atlaidų dieną, rugpjūčio 15-ąją. Žolinės išlaidos šiemet sudarė 7 973,76 Eur, iš kurių 3 710 Eur – honorarai vyskupams, kunigams, klierikams ir stovyklos personalui. Maitinimui buvo išleista 958 Eur, įvairiems pasiruošimo darbams, švaros prekėms, vandens aparatų ir biotualetų nuomai, bazilikos puošimui, raštinės prekėms buvo išleista 1 253,84 Eur. Žolinės savanorių stovykla buvo finansuojama iš projekto lėšų ir pavienių parapijiečių aukų. Stovyklos reikmėms išleista 623,17 Eur.

2018 m. rugsėjo mėn. parapijų pajamos

RINKLIAVOS	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienis (09-02)	360,20	110,00	264,50 (atlaidai)
Sekmadienis (09-09)	281,40	131,00	-
Švč. M. Marijos atlaidai (09-15)	288,80	-	-
Sekmadienis (09-16)	195,45	236,80	-
Sekmadienis (09-30)	187,19	154,00	-
Šv. Vincento Pauliečio atlaidai Žibartonių koplyčioje (09-30)	124,49	-	-

NAUJIENOS IŠ UPYTĖS

Ses. Ingrida Kazlauskaitė

Nepajutom, kaip prabėgo rugsėjis. Svarbiausias įvykis lietuvių Bažnyčiai jau praeityje – popiežiaus Pranciškaus vizitas Lietuvoje. Reikia tik tikėtis, kad šis įvykis taip greitai neišblės iš mūsų širdžių ir atminties. Juk, kam daugiau, o kam mažiau, teko ruošti šiam susitikimui, melstis už šio vizito sėkmingą įvykdymą. O ir pats popiežiaus vizitas ne vienam vėl iš naujo uždegė viltį ir sustiprino tikėjimą. Upytės parapijos tikintieji nepasitenkino vien patogia galimybe sutikti vyriausiąjį ganytoją Lietuvoje – būnant namuose prie televizoriaus. Bet parapijiečiams, kad ir negausiam būreliui, pavyko susiorganizuoti ir nuvykti į Kauną ir dalyvavauti popiežiaus aukojamose šv. Mišiose. Šaunuoliai!

Kaip ir kiekvienais metais reikia pasidžiaugti rugsėjo mokslo švente – mokslo metų pradžia. Rugsėjo 3 d. Upytės A. Belazaro mokykla pradėjo savo mokslo metų pradžia šv. Mišiomis. Gražu matyti didelį būrį jaunų veidų, pilną bažnyčią, ir belieka tik pasvajoti, kad kažkada tikrai tuos veidus išvysime ir kiekvieno sekmadienio Mišiose.

Rugsėjo 16 d. Upytės tradicinių amatų centre buvo švenčiama „Linų diena“. Galime pasidžiaugti, kad amatininkai tą dieną pradėjo sugužėdami į bažnyčią šv. Mišioms. Parapijiečiai meldėsi už juos ir prašė Dievo palaimos tolimesniuose jų darbuose. Taip pat tą patį sekmadienį Upytės šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje keletas skautų davė įžodį. Turbūt niekas dar nebuvo matęs

tiek daug skautų mūsų bažnytėlėje. Linkime, kad jaunieji skautai ištikimai laikytųsi įžodžio ir kiekvieną dieną savanoriškai padarytų bent po vieną gerą darbą.

Nuo rugsėjo pradžios sesė Ingrida ir kiti pastoracinės tarybos nariai pradėjo lankyti parapiją. Yra surašomi duomenys, užklausiama dėl pageidavimų, iš naujo kviečiami įsijungti į gyvojo rožinio maldą ir taip pat prašoma, kad parapijiečiai prisidėtų prie parapijos namuose šarvojimo salėje ir salėje (antrame aukšte) šilto oro siurblių (kondicionierių) įrengimo. Parapijos namai nėra dar iki galo sutvarkyti ir įrengti. Ypatinga problema yra susijusi su šildymu, o karštų vasaros dienų metu – vėsinimu. Tad jau galime pasidžiaugti, kad turime galimybę pasišildyti vieną ar kitą salę. Šis malonumas kainavo apie 4000 eurų. Norime padėkoti mūsų dosniems parapijiečiams, kurie nuoširdžiai aukoja, kad galėtume padengti skolą. Jau esame surinkę 2/3 visos sumos. Lapkričio mėnesį bus aukojamos šv. Mišios už visus parapijos geradarius.

Kaip jau parapijiečiai pastebėjo, šiais metais parapijoje nėra organizuojama bendra kiekvienos dienos rožinio malda. Tad kviečiame visus, kurie tik gali, nepamiršti ir pasimelsti namuose rožinio malda. Tai labai galinga malda, su kuria galima nugalėti piktojo puolimą ir sustiprinti savo pačių viltį bei tikėjimą. Sekmadieniais rožinio malda meldžiamasi po šv. Mišių.

Ištrauka iš *Michael White ir Tom Corcoran* antrosios knygos

ATSTATYMO ĮRANKIAI.

75 TIKRŲ TIKRIAUSI PRAKTINIAI BŪDAI PADARYTI JŪSŲ PARAPIJĄ GERESNE

8. Kartais yra gerai nebūti dosniu

„Gerai, šaunusis ir ištikimasis tarne! Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, aš tau pavesiu didelius. Eikš į savo šeimininko džiaugsimą!“ (Mt 25, 21)

Tomas: *Neseniai kalbėjau su vienos vyskupijos pagrindiniu buhalteriu. Jis dalinasi su manimi istorija apie susitikimą su parapija, kuri ruošėsi imtis didžiulio ir brangaus statybų projekto. Susitikimo metu po truputį ėmė aiškėti, kodėl jie norėjo tų statybų. Per keletą metų jie įsileido ar išnuomojo savo patalpas su bažnyčia susijusioms ar nesusijusioms organizacijoms ir įvairiems projektams. O dabar, kai jie patys norėjo vykdyti platesnę sielovadą, jiems nebeliko vietos. Iš tiesų, jie norėjo rinkti pinigų iš savo parapijiečių ir prisiimti ilgalaikę skolą tam, kad galėtų pasistatyti patalpas veiklai, nes negalėjo jos vykdyti savo turimose. Ką?..*

Nors skamba juokingai, tačiau tai nutinka dažnai, kad parapijos užleidžia arba išnuomoja savo patalpas kitiems. Mums irgi taip nutiko. Vienu metu mes leidome „Vėl vienišas“ savipagalbos grupei naudotis mūsų parapijos didžiąja sale; jie nebuvo mūsų parapijiečiai, ir nesirošė jais tapti, o mūsų parapijiečiai negalėjo dalyvauti jų grupėje, nes jie buvo pakankamai uždari. Taigi tai buvo grupė svetimų žmonių, kurie naudojo mūsų patalpas. Mes juos įleidome. Tai nieko bendro neturėjo su mūsų misija, bet buvo malonus dalykas jiems, ir nelabai malonus mūsų grupėms, nes reikėjo nuolat derintis prie jų grafiko.

Ir tada tai tapo dar nemaloniau. Kuomet ėmėme gaivinti

mūsų jaunimo programą, priėmėme sprendimą, kad visą jaunimo veiklą sukelsime į sekmadienio popietę ir vakarą. Iš karto mūsų planas atsitrenkė į nepajudinamą „Vėl vienišų“ grupės Berlyno sieną. Ir kurį laiką leidome jiems tokiu būdu stabdyti mūsų jaunimo programą. Kaip tai kvaila!

Gaila, bet tai mums kainavo nemažai laiko ir dar ne vieną nemalonią situaciją, kuomet supratome, kad leisti svetimiems naudotis mūsų patalpomis paprasčiausiai nenaudinga. Mes tai darėme norėdami būti geri kaimynai, nemokėdami pasakyti „ne“, o taip pat su viltimi, kad jie kada nors užeis ir į mūsų Mišias, – kas būtų daug pastangų nereikalaujanti evangelizacija. Tačiau tai tiesiog nepasitvirtino, nes nėra tokio dalyko kaip pastangų nereikalaujanti evangelizacija.

Šiuo metu turime labai patogią vietą savaitgalio kavinei ir bendravimui. Dažnai gauname įvairių prašymų naudoti tą erdvę kitiems dalykams, pavyzdžiui, geduliniams pietums ar krikštytųjų šventėms, netgi mažoms vestuvėms. Taip pat dažnai gauname užklausimus, ar mūsų didžiąja parapijos sale ar netgi bažnyčia negalėtų būti pasinaudojama didesniems susirinkimams. Visi, pradėdant bendruomeninių renginių organizatoriais ir baigiant šeimos švenčių organizatoriais, ieško laisvos vietos, ar bent jau

tikrai pigios vietos (ką dažnas ir įsivaizduoja, kai galvoja apie bažnytines patalpas).

Papildomi pinigai mums praverstų. Pasakyti „taip“ draugams – malonus jausmas, ypač, kai tos erdvės nėra naudojamos konkrečiu metu. Ir gali būti sunku pasakyti „ne“, nors darosi vis lengviau su kiekvienu kartu.

Atrodo teisinga, tačiau leidimas kitiems naudoti mūsų patalpas jų tikslams kelia jų išlaikymo ir priežiūros kaštus. Nesvarbu, kiek kartų visos grupės žada po savęs patalpas palikti taip, kaip rado, ir netrukdyti mūsų personalo, nei vienai nepavyksta išpildyti šių pažadų. Neišvengiamai tai kelia stresą ir pareikalauja iš mūsų personalo papildomo dėmesio ir atsitraukimo nuo tiesioginių darbų. Ir tai taip pat gali pradėti trukdyti mūsų tarnystei.

Ar tikrai turi prasmę, kad geros patalpos yra naudojamos tik mūsų savaitgalių programoms, o per savaitę stovi tuščios? Tikrai taip. M&T Banko stadionas, kuriame žaidžia Baltimorės komanda, daugiausiai egzistuoja tam,

..... Tęsinys kitame numeryje

ATLAIDAI KALBANTIESIEMS GAILESTINGUMO VAINIKĖLĮ

Šventasis Tėvas Pranciškus palankiai priėmė prašymą dėl visuotinių atleidų įprastinėmis sąlygomis suteikimo visiems tikintiesiems, kurie Lietuvoje pamaldžiai melsis Dievo Gailestingumo vainikėlio malda.

Visuotiniai atleidai įprastomis sąlygomis (sakramentine išpažintimi, Eucharistinė komunija ir malda Vyriausiojo Pontifiko intencija) suteikiami tam tikinčiajam, kuris su nuoširdžia atgaila bei skatinamas meilės Lietuvos teritorijoje esančioje bažnyčioje ar oratorijoje pamaldžiai melsis Dievo Gailestingumo vainikėlio malda prieš viešai išstatytą arba tabernakulyje saugomą Švenčiausiąjį Eucharistijos Sakramentą.

Lygiai taip pat **visuotiniai atleidai** įprastomis sąlygomis, išskyrus atvejus, nurodytus Atlaidų sąvado Nr. 24 ir 25, suteikiami tiems tikintiesiems, kurie dėl ligos (ar kitos pateisinamos priežasties) negalėtų išeiti iš savo namų, bet su pasitikėjimu ir nuoširdžiai, tiek trokšdami Gailestingumo sau, tiek pasiruošę dalytis juo su kitais, melstųsi Dievo Gailestingumo vainikėlio malda.

kad jame per metus įvyktų aštuonios žaidynės (dešimt, jeigu būti dar tikslesniais). Septyniasdešimt tūkstančių vietų, kurios kainuoja milijonus dolerių, stovi tik tam, kad jose būtų stebimos kelios žaidynės metuose.

Jūsų parapija turi neparastai svarbią misiją: gausinti Jėzaus Kristaus mokinių skaičių. Jūsų parapijos teritorijoje tikriausiai nėra nieko kito, kas turėtų tokią pat misiją. Jeigu jūs jos neišpildysite, niekas kitas to nedarys. Jūsų pareiga – naudoti visas savo patalpas ir kitus turimus resursus, kad kuo geriau išplėtotumėte Evangelijos misiją. Štai ir viskas!

Negalite sau leisti kompromituoti savo misijos; negalite būti tokie dosnūs. Dievas paprašys atsiskaityti už savo veikimą ir tai, kaip gerai naudojote tai, ką Jis davė, kad darytumėte Jo karalystės darbus, – ne skautų, ne sodininkų draugijos, bet Jo karalystės. Tiktai geras ir ištikimas tarnas, kuris rūpinosi padidinti šeiminingo pelną, gali tikėtis jo pakvietimo dalintis šeiminingo džiaugsmu.

Kitais panašiais atvejais suteikiami daliniai atleidai.

Tai, kas čia surašyta, galios visą laiką, be jokio brevēs formos Apaštališkojo laiško išsiuntimo. Jokie priešingi nuostatai negalioja.

Kokie atvejai nurodyti Atlaidų sąvado Nr. 24 ir 25?

Nr. 24 nustato, kad nuodėmklausiai gali pakeisti darbą, už kurį suteikiami atleidai, arba sąlygas jiems gauti tiems tikintiesiems, kurie, sukliudyti teisėtų kliūčių, negali jo atlikti arba negali išpildyti vienos, kelių ar visų jiems atlikti reikalingų sąlygų.

Minėto Sąvado Nr. 25 nustato, kad be Nr. 24 nustatytų nuodėmklausių teisių, hierarchai arba vietos ordinarai savo jurisdikcijoje esantiems tikintiesiems, kurie yra tokiose vietose, kur negali prieiti išpažinties arba priimti Komunijos, dar gali leisti gauti visuotinius atleidus neatlikus išpažinties ir nepriėmus Komunijos, jei šie širdyje gailisi dėl savo nuodėmių ir ketina priimti abu minėtus sakramentus pirmai progai pasitaikius.

TĖVO STANISLOVO DVASIA SIELAS GYDO NET PO MIRTIES

Joana Perednienė

Šiandien Paberžės takais nebevaikšto ir ramybės sielų nebe-guodžia čia gyvenęs ir dirbęs „mažutėlių, Paberžės grytelin-kų“ širdžių kunigas, tolerantiškasis vienuolis, įžvalgus ir nuoširdus kiekvienam sutiktajam šviesuolis – Tėvas Stanislovas.

Išeidamas Amžinybėn Tėvas Stanislovas, kapucinų vie-nuolis Algirdas Mykolas Dobrovolskis, prašė tik vieno – neapleisti Paberžės gyvasties.

Vis tik daugeliui kenčiančiųjų padėjusio gyvybės giją uoliai saugo mūsų atmintis, todėl čia tebetraukia minios. Pavargusios nuo gyvenimo triukšmo, ramybės ieškančios sielos, tikintieji ir tiesiog smalsuliai. Čia, kaip ir Tėvelio laikais, laukiamas kiekvienas, kam reikia dvasinės šilumos ir užuovėjos nuo pasaulio negandų.

Tėvas Stanislovas už rankos mūsų nebepaims, neištars sielą numaldančio, gydančio žodžio. Tačiau Tėvelis pasirūpino, kad netgi jam mirus, jaustume jo artumą.

Tas palikimas – Tėvelio užrašytos mintys, kurios vos per-skaitytos virsta kūnu ir mūsų širdžių dirvoje pribarsto gerumo sėklėlių. O jos sparčiai augdamos ragina turėti atleidžiančią,

mylinčią sielą. Tikėjimas Tėvo Stanislovo dvasia yra gyvas. Čia ir toliau skaisčiai šviečia uždegta Tėvo Stanislovo Saulė.

„Žmonių sielų žaizdoms gydyti surasdavo ypatingų „tvarsčių“, todėl mums atrodė: jis toks stiprus, nesu-gniuždomas, buvo taip saugu šalia jo. Buvo pilnas orios ramybės, geros energijos. Ne moralais, o pavyzdžiu rodė, kaip dirbti, melstis, bendrauti, netgi numirti... Sunku šiandien rasti tokį bebaimį, stiprios valios, kupiną išminties žmogų, besirūpinantį kitais. Tokios asmenybės kaip Tėvas Stanislovas gimsta kas pora šimtmečių,“ – rašo savo knygoje „Sielų gydytojas“ Regina Galvanauskienė.

Į Paberžę visada norisi atvažiuoti, atvažiavus sustoti, išlipti ir prisėdus po šimtamečiu ažuolu susimąstyti: apie šią dieną, laiką, save ir Tėvą Stanislovą, kuris savo darbais suteikė stiprybės mums gyventi ir dirbti visos šalies – mūsų Lietuvos – gerovei.

Lai užjaučianti ir stiprybės įkvepianti Tėvelio siela niekada nesitraukia nuo mūsų, lai ji visada būna mūsų globėjiškas Angelas Sargas.

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.

Penktadieniais 18 val. (su vaikais ir jaunimu)

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis:

Spalio–balandžio mėnesiais 12 val.

Gegužės–rugsėjo mėnesiais 10 ir 12 val.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Lapkričio 1 d., gruodžio 2 d. 14 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje ir globos namuose

Kas antrą ketvirtadienį 15 val.

Bazilikoje išpažinčių klausoma

Penktadieniais nuo 17.30 iki 17.55 val. bazilikos zakristijoje

Šeštadieniais nuo 11.30 iki 11.55 val. klausykoje bazilikoje

Sekmadeniais nuo 11.15 iki 11.55 val. klausykoje bazilikoje

Kitomis progomis išpažinčių klausoma pusvalandį iki šv. Mišių.

Norintys atlikti išpažintį kitu metu ar pageidaujantys dvasinio pokalbio su kunigu, kviečiami registruotis parapijos raštinėje.

Krekenavos parapijos raštinės darbo laikas

I, III Nedirba

II, IV, V 8–13 val.

VI 9–13 val.

VII Valanda prieš ir po šv. Mišių

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje

pirmąjį mėn. ketvirtadienį 20–21 val.

ir atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Adoracijos metu klausomos išpažintys

Ateikite, pasarlinime Viešpatį!

2018 m. rugsėjį pakrikštytieji

Krekenavos parapijoje

Kamilė Marija Žvironaitė

Džiugas Antanas Daučiūnas

Kernius Gabrielius Daučiūnas

Milda Jurgita Petraitytė

Augustė Aurėja Bobinaitė

2018 m. rugsėjį susituokusieji

Krekenavos parapijoje

Mantas Šarkanas ir Berta Dauknytė

Tomas Petrauskas ir Agnietė Irma Plačenytė

Justas Petrulaitis ir Agnė Ivanauskaitė

Giedrius Mičas ir Asta Vasiliauskaitė

Andrius Bobinas ir Viktorija Bobinienė Butkevičiūtė

2018 m. rugsėjį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Algis Gedraitis, 63 m.

Janina Serafinienė, 92 m.

Upytės parapijoje

Petronėlė Jacevičienė, 96 m.

Viktoras Derr, 66 m.

Prisiminkime Juos maldose.

Trečiadieniais 18.30 val.

Krekenavos parapijos namuose vyksta

Šventojo Rašto studijos,
prasidedančios 18 val. šv. Mišiomis.

Kviečiame drąsiai prisijungti visus
norinčius giliau pažinti Dievo žodį!

Studijų audioįrašai: www.krekenavosbazilika.lt

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.

tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Parapijos referentė ir buhalterė

Sonata Česevičienė, tel. 8 620 20989

Krekenavos vargonininkas

Mantas Masiokas, tel. 8 625 30704

Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų ūkvedys

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Krekenavos ir Vadaktėlių parapijų zakristijonas

Algirdas Poguzinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Poguzinskienė, tel. 8 611 88035

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo Rožinio būrelis

Ramutė Valikonienė, tel. 8 616 44307

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

sąsk. nr. LT607300010077097292

įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Ingrida Kazlauskaitė PAMI, tel. 8 616 39715

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Upytės bažnyčios vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje – Algirdas Poguzinskas

Nešti pas ligonius – Ramutė Valikonienė,

Akvelina Poguzinskienė

Upytėje – Tomas Černauskas

Nešti pas ligonius – s. Ingrida Kazlauskaitė

Upytės bažnyčioje sielovados pagalbininkė budi

trečiadieniais ir ketvirtadieniais 15–17 val. ir
šeštadieniais 13–15 val. Kitu metu kreiptis telefonu.

Marijos legionas renkasi šeštadieniais po
12 val. šv. Mišių bazilikos koplyčioje.